

Liker å stikke hodet fram

I år er Elisabeth Holien russepresident i Bamble. I framtiden kan hun være en av dem som styrer landet.

- **JEG** har fått kommentarer på at jeg ikke burde mene så mye fordi jeg er ung og jente. Sånne holdninger får meg bare til å jobbe enda hardere for det jeg tror på. Verken kjønn eller alder skal forhindre folk fra å kunne stå fram med egne meninger, understreker Elisabeth Holien.

Skoleklokka signaliserer at siste time er over ved Bamble videregående, men Holien lar seg ikke affisere av den skarpe ringelyden. Hun har bare en halvtime til disposisjon og mye på hjertet før hun skal være på jobb ved biblioteket på Stathelle.

- Jeg er AUF-politiker og samfunnsengasjert, har bakgrunn fra teater og lang fartstid som elevrådsleder. Jeg liker å være synlig og elsker å ta på meg ansvar. Før russepresidentvalget i fjor, vurderte jeg litt fram og tilbake om jeg skulle stille, men tenkte at det kan jo ikke skade. Jeg så rett og slett for meg at det skulle bli gøy, og det har det vært, smiler 18-åringen.

KANTINA TØMMES for folk. Rengjøringspersonalet dukker opp og fjerner spor fra bord og benker. Tidligere på dagen har russen deltatt i Rusken-aksjonen og plukka søppel i skogholtet rundt skolen på Grasmyr.

- Siden i høst har vi vært med på Krafttak mot Kreft. Husker du hvor mye vi samla inn? spør Holien en trøtt medruss som subber forbi.

- 86.000 kroner, er svaret.

- Vi slo rekorden fra i fjor. Det er viktig, sier presidenten.

- Dessuten hadde vi et overskudd på 20.000 kroner etter revyen som vi ga til Rachel Trovi og øremerka pengene til undervisning. Rachel kommer herfra, og alle kjenner til stiftelsen og det fantastiske arbeidet de gjør. Når vi skal gi en så stor sum penger, er det viktig at vi kan stole på at pengene blir brukt på en god måte.

RUSSETIDA STARTA 4. april, og bamblerussen er fortsatt bare halvveis i feiringa, men det absolutte høydepunktet for Holien så langt, var russerevyen i februar som ble møtt med jubel og gode kritikker.

- Jeg spilte blant annet Siv Jensen, ironisk nok, siden jeg ligger langt til venstre for henne i det politiske landskapet, og var meg selv i presidentsketsjen. Der sto jeg fram som maktsyk og arrogant, og var så lite selvhøytidelig som det er mulig å være, tror jeg. Jeg liker å spille den typen roller for da kan jeg hente

RUSSEPRESIDENT

Elisabeth Holien

Alder: 18.

Bosted: Stathelle.

Skole: Bamble videregående skole.

Russebil: Prehab.

Russelåt: Samsara og Oljebarna.

Russeknuter: Gitt rose til en kjekk gutt, gått baklengs bundet sammen med en annen en hel dag, stolleken i kantina.

Russekortsitat: Jeg har troa på diktatur om jeg er diktatoren.

fram noe i meg selv og spille det ut i mye større omfang, smiler Elisabeth.

Allerede dagen etter at siste forestilling var spilt, savna de revyen. De hadde jobba så hardt og intenst over lang tid. Vridd hjernene for gode ideer, stått opp grytidlig selv om de hadde vært på fest og gitt alt for å levere en revy de kunne være stolte av. Plutselig var det over.

- Vi fikk et utrolig fint fellesskap. Vi hang med folk vi ikke bruker å være sammen med og ble en stor, sammen-sveisa gjeng. Hele russetida er sånn, ikke bare på grunn av revyen. Du kommer tettere inn på folk du vanligvis ikke pleier å henge med.

RUSSEPRESIDENTEN LEGGER vekt på at en av hennes oppgaver er å bidra til at russen blir tatt seriøst av samarbeidspartnere, både arrangører av ulike «eventer» og skolens ledelse. Russetida er til for å ha det gøy, men den skal ikke ødelegge for framtida.

- Det skal være harmløs moro, ikke noe du kan bli straffa for. Min oppgave er å ivareta et godt image for bamblerussen. Vi skal ikke bare bli assosiert med bråk og fyll. Derfor holder jeg litt strenge taler noen ganger, smiler hun og finner fram en pekefinger med fransk manikyur.

- Må ikke gjøre det, må ikke gjøre det, påpeker hun i Tante Sofie-stil.

- Men heldigvis har vi ikke opplevd

noen alvorlige hendelser. Jeg vet ikke om det er fordi russen i Bamble ikke har interesse av det eller fordi de hører på meg, ler hun.

- Det høres ut som du er sjef for en grei gjeng?

- Vi er bare 60 russ, langt færre enn i Porsgrunn og Skien. Hvis det skulle oppstå situasjoner hos oss, er det mye lettere for meg å konfrontere medelever enn det er for presidentene på de store skolene. Her kjenner de fleste til hverandre, men vi er ungdommer og selvsagt ikke bestevenner hele tiden.

- Man hører ofte om «kriging» mellom Porsgrunn og Skien. Deltar bamblerussen også?

- Jeg kan ikke avskrive Bamble. Det er definitivt elever herfra som har kasta egg, men så lenge det ikke går ut over en uskyldig tredjepart, eller man har ønske om å skade noen med handlingen, synes jeg litt godhjerta kriging er helt greit. For ordens skyld står vi på Skiens side.

- Hva?

- Jeg vet ikke hvorfor det har blitt sånn, og det er jo bare vennlig moro, men vi har tradisjon for å tulle med Porsgrunn i revyen og motsatt. De lager sketsjer om oss som bondeknøler uten strøm. Vi lager sanger om byfolka som er litt høye på seg sjøl, går med skinnjakka over skuldrene, Michael Kors-veske på armen og krøller håret før de skal ha gym. Så lenge vi ikke bryter lover og regler i samfunnet, og moroa ikke rammer noen på negativ måte, så må man få lov til å slå seg løs i russetida, men det kan hende jeg mener noe helt annet når jeg er 70 år gammel, ler Elisabeth.

DET ER en god stund til enda, og årene framover er fylt av ambisjoner og drømmer, ikke minst om en politisk karriere.

- Jeg er født og oppvokst på Stathelle og har familie med dyp forankring i Bamble. Den største delen av vennkretsen min bor her, men jeg har også et nettverk gjennom politikken som strekker seg ut over hele Norge, forteller Holien.

Hun har Arbeiderpartiet i genene fra moren som er engasjert lokalpolitiker, og rundt middagsbordet har de to jevnlig saklige diskusjoner med far og storebror.

For tre år siden ble hun aktiv som medlem av Bamble AUF, tok over ledervervet i lokallaget etter kort tid, og ble deretter valgt som leder i Telemark og medlem av landsstyret til AUF. Nå står hun på sjette plass på fylkestingslista til Arbeiderpartiet foran høstens valg.

- Jeg regner med at det er en sikker plass, i og med at vi har 16 plasser i dag. Jeg tar ingenting for gitt, men regner med at jeg tar fatt på en periode som deltidspolitiker på fylkesbasis fra høsten av. Hvis ikke blir jeg fryktelig skuffa, smiler Holien.

- Hvilke saker brenner du for?

- Det er mange ulike saker over et bredt spekter, men først og fremst er jeg forkjemper for likestilling. Jeg er feminist og kanskje mest kjent for å kjempe for transpersoners- og homofiles rettigheter. I den kampen har jeg opplevd tilbagemeldinger som går ut på at jeg som ung kvinne, ikke burde stikke nesa fram og strengt tatt bare burde grave meg ned. En gang fikk jeg en kommentar på gata om at jeg ikke burde leve mer. Da føler du det er nok. Du vil gi opp, men så

RUSSEPRESIDENT MED AMBISJONER: - Russetida er til for å ha det gøy, men skal ikke ødelegge for framtida, sier russepresident Elisabeth Holien.

gjør du det ikke likevel.

- Hva gir deg styrke til å gå videre?
- Du ser at andre folk fortsetter å kjempe til tross for motgang. Det fører til at du heller ikke vil gi deg. For du er sta, sier hun bestemt.

HOLIEN ER kjempefornøyd med Jonas Gahr Støres forslag, og landsmøtes vedtak, om å ta imot 10.000 flyktninger fra Syria de neste to årene. Likestilling og solidaritet stopper ikke ved grensa. Det gjelder også for dyrevelferd.

- Hjertet mitt banker ekstra sterkt for dyr. I AUF vedtok vi en veldig god plattform for dyrevelferd i fjor høst.

- Du har også fronta motstanden mot dyr på sirkus?

- Ja, og da er jeg en av dem som ikke bare sier nei til eksotiske dyr. Jeg synes

ikke dyr har noe å gjøre på sirkus overheadet. Det å trene en hund til å sitte, er en ting, men å få den til å sitte med en ball på nesa for at folk skal le, er ikke morsomt. Det var et sirkus på parkeringen på utsiden av skolen for en stund siden. Da var jeg ikke spesielt fornøyd. Det handler ikke om at alle sirkus behandler dyr dårlig, men at dyr ikke er underholdningsobjekter, og det er en prinsippsak, understreker hun.

HOLIEN ØNSKER seg en politisk karriere, men er fast bestemt på å skaffe seg utdanning ved siden av. Hun må ha noe å falle tilbake på.

- Over sommeren flytter jeg til Oslo for å begynne på bachelorgrad i psykologi. Jeg er interessert i å vite mer om hvorfor mennesker gjør som de gjør, og

lære mer om årsaker og teoriene bak. Så får jeg se hvor det ender, om jeg fortsetter med studier innenfor administrasjon og ledelse, eller går videre med organisasjonspsykologi og sikter meg inn mot jobb i LO eller Arbeiderpartiet.

Minuttene går. Hun må snart sette seg i bilen. Det er aldri snakk om fritidsproblemer for 18-åringen.

- Hvordan vil vennene dine beskrive deg?

- Politisk engasjert, karismatisk og skoleflink, kanskje. Jeg står gjerne på bordet for å få fram budskapet, diskuterer og er flink med ord.

- Du virker trygg. Hender det at du er redd for noe?

- Jeg er perfeksjonist og redd for å feile. Det er ikke et alternativ som jeg bruker å si. Jeg er et vanemenneske, liker

ikke uforutsigbarhet, men å ha kontroll. Og så er jeg er redd for småting som edderkopper, men det påvirker meg ikke i hverdagen, ler Elisabeth og må løpe.

Men siste ord er garantert ikke sagt fra den kanten.

- Jeg skal fullføre perioden som fylkespolitiker i Telemark, og kommer til å pendle, men jeg har ikke tenkt til å forsvinne fra Bamble på noen som helst måte. Røttene mine er her. Uansett, smiler hun.

Tekst og foto:
Charlotte Nagell